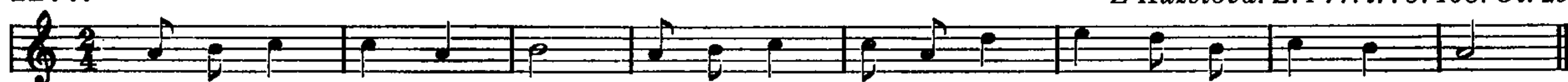

639. SIROTA

1277.

Z Kuželova. Ž. P. r. l. 75. 108. Ol. 29

Bu - de sa vy - dá - vat, bu - de sa vy - dá - vat u - bo - há si - ro - ta.

[: Bude sa vydávat :]
ubohá sirota.

Svých rodičů nemá,
sú u Pána Boha.

A ta její máti

tam u Boha klečí:

Ach, Bože můj dobrý,
pusť mia na svět bídný.

Mám tam jednu dceru,
chcú ju brat za ženu.

Kristus jí povidau,
zostaň tuto, ženo.

A já tam sám půjdu,
místo jim požehnám,
požehnání jim dám.

1278. *Jiné čtení (Nápěv 12 [36])*

Vystup, ty děvečko,
vystup na stolíček!

Pohledni po lidech,
je-li tam tatíček.

Tatíčka tu není,
on před Bohem klečí,
Pána Boha prosí.

Pusť mia, Bože, domů,

mám tam jednu dceru.

Ludé ju vdávají,
svažbu jí dělajú.

1279.

Od Lachů

Vim ja je - dnu li - pku v po - li, pod ňu cha - lu - pe - čka sto - ji. Ach, Bo - že, Bo - že můj.

Vim ja jednu lipku v poli,
pod ňu chalupěčka stojí.
Ach, Bože, Bože můj.

V tej chalupce mam milenku,
ona šije košulenu.
Ach, Bože, Bože můj.

Jak košulku došivala,

přežalostně zaplakala.

Dyby můj taciček žili,
kravy by mi uchovali.

Dyby ma macička žili,
peřin by mi nasypali,
veseli mi udělali.

Dělaju mi ho přatele,
to moje smutne vesele.

Bych se byla utopila,
dy mne ma macička myla.

Hned v tem najprvším kupeli,
dokad lide něvědzěli.

640. NEVOLE

1280.

Z Bruzovic

Co sem vos tak, mo ma-mi-čko, v domě mr - ze - la, dy scě mě tež tak mla-di-čku vy-dač mu - se - la?

Da - li scě mě za ta - ke - ho, ně - ni ho - den psa do - bre - ho, ma - mi - čko mo - ja.

Co sem vos tak, mo mamičko, v domě mrzela,
dy scě mě tež tak mladičku vydač musela?
Dali scě mě za takeho,
něni hoden psa dobrého, mamičko moja.

Dy vy tamo přijedzěč, mamičko moja,
to mně un tež pěkně řeče: Ženičko moja.

Jakž tam odtel odjedzěč,
každy kutek mnu vymecě, mamičko moja.

Sednu sobě v okenečku jako z růže květ,
zaplaču se, rozpomnim se na ten bídný svět.
Řeknu sobě: Mily Bože,
juž mi žoden něpomože z moji něvole.